

بسم الله الرحمن الرحيم

حقوق سیاسی زنان در اسلام و سرمایه‌داری

(ترجمه)

غرب با ایدئولوژی سرمایه‌داری خود، بالای سرزمین‌های اسلامی فخر می‌فروشد، به این تعبیر که گویا به زنان غربی اجازه داده تا در سیاست سهیم بوده و به آنان حقوق سیاسی اعطا کرده است؛ چیزی که اسلام آنان را از آن محروم ساخته است. برای آنان اجازه داده است که برای به دست‌آوری منصب‌ها و مقام‌های سیاسی کاندیداتوری شده و به عنوان نماینده مردمی در پارلمان‌ها انتخاب شوند. در حالی که اگر کسی به واقعیت این پارلمان‌ها نگاهی بیندازد درک خواهد که مشارکت سیاسی زنان در حد نام بوده، زنان در پارلمان‌ها هیچ نقش عملی ندارند، وجودشان در پارلمان‌ها تنها برای سوءاستفاده و بهره‌برداری از پرونده‌های‌شان در برنامه‌های انتخاباتی نامزدان و به دست‌آوری درصدی آرای بیشتر در انتخابات می‌باشد. آن‌ها زنان را به نام سهم زنان در پارلمان، که عبارت از چند چوکی/صندلی محدود برای زنان در مجلس نمایندگان می‌باشد، فریب می‌دهند.

در این نظام‌ها پارلمان‌ها از نقش آنچنانی برخوردار نیست، چه رسد به زنانی که در چنین پارلمان‌ها از کدام نقشی برخوردار باشند. قضیه موجودیت زنان در پارلمان‌ها، چیزی جز خاک‌اندازی به چشم مردم نیست، می‌خواهند مردم گمان‌کنند گویا نماینده‌گانی در دستگاه دولتی دارند که ذریعه آنان می‌توانند با واقعیت موجود دولت مخالفت کرده و آن را تغییر دهند. در حقیقت نقش پارلمان‌پزیرسی، امر به معروف و نهی از منکر است، نه رأی دادن به تصمیمات گرفته شده، یا رأی دادن به تطبیق شدن و یا نشدن برخی احکام شرعی. این واقعیتی است که ما با چشم خود شاهد آن هستیم، زیرا وجود این پارلمان‌ها شکلی است و پارلمان‌ها نقشی را که به آن‌ها اختصاص داده شده ایفاء نمی‌کنند.

اما در مورد مسئله انتخابات، که غرب ادعا می‌کند به زنان اجازه انتخاب شدن را داده است، باید گفت که زنان غربی از حق رأی محروم بودند تا این که پس از یک مبارزه طولانی توانستند چنین اجازه‌ای را دریافت کنند. به عنوان مثال آمریکا در سال 1922 میلادی به زنان حق رأی داد. فرانسه مادر آزادی‌های دروغین در سال 1944 میلادی.

این از نقش سیاسی زنان غربی زیر چتر نظام سرمایه‌داری، اما در ارتباط به واقعیتی که بر همه‌گان قابل مشاهده است، کسانی را می‌یابیم که مدعی آزادی عقیده، بیان و دموکراسی هستند، اما با این وجود هرکسی را که با ایدئولوژی و طرز تفکرشان مخالفتی دارد و نظری مغایر نظر آنان ارائه می‌دارد، به زندان می‌اندازند. زندان‌های آنان پر از زندانیان عقیدتی، از قبیل زن و مرد است. نزدیک ترین مثال در ارتباط، زندانی شدن پنج زن حزب التحریر توسط دولت سکولار ترکیه است، که یکی از آن‌ها همراه پسر نوزادش در زندان به سر می‌برد، تنها به دلیلی که آن‌ها ویدیویی را به مناسبت صدمین سال سقوط خلافت در حومه قلعه عموریه که توسط معتصم در پاسخ به فریادخواهی و کمک به یک زن مسلمان آسیب دیده که مورد تعرض قرار گرفته بود، فتح شد، ضبط نموده بودند.

همان‌طور که صاحبان شعارها و ادعاهای دروغین، حتی وبسایت‌ها و صفحاتی که حامل ایدئولوژی یا مفکوره‌ای هستند که با ایدئولوژی فاسد آن‌ها مغایرت دارد، دنبال می‌کنند. آن‌ها چندین بار صفحه زن و شریعت را در فیسبوک بستند، باوجودی که

آن صفحه‌ای بود که به واقعیت زنان و مسائل و امور مربوط به زنان اهمیت می‌داد. پس این حقوق سیاسی کجا هستند، در صورتی که یک زن اجازه نداشته باشد عقیده و مفکوره خویش را ابراز کند؟!

اما در مورد نقش سیاسی زنان در اسلام، شواهد زیادی وجود دارد که زنان در اسلام در کار سیاسی سهیم بوده و هیچ مانع سد راه کار سیاسی زنان وجود نداشته، مزیتی که زنان از هزار و چهارصد سال پیش برخوردار بودند. به این معنی که اسلام چهارده قرن پیش از غرب، زنان را از نقش سیاسی شان بهره‌مند ساخته بود. در این آیات ذیل قرآن کریم مردان و زنان را بدون استثناء به طور عام خطاب قرار داده؛ کلمه امت را برای دلالت عام و همه شمول بود آن به کار می‌برد و مردان را در خطاب اش خاص نمی‌سازد، چنانچه این گونه می‌فرماید:

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

[النحل: ۹۷]

ترجمه: هرکس کار شایسته‌ای انجام دهد، خواه مرد باشد یا زن، در حالی که مؤمن است، او را به حیات پاک زنده می‌داریم؛ و پاداش آن‌ها را به بهترین اعمالی که انجام می‌دادند، خواهیم داد.

﴿وَلَتَكُنَّ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ [آل عمران: ۱۰۴]

ترجمه: باید از میان شما، جمعی دعوت به نیکی، و امر به معروف و نهی از منکر کنند! و آن‌ها همان رستگارانند.

همانطور که رسول الله بدون استثناء و یا کدام تخصیصی، مردان و زنان را به گونه عام و همه شمول به حمل اسلام دستور داده می‌فرماید:

﴿بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً﴾

ترجمه: از من به دیگران برسانید اگر یک آیه هم باشد.

زنان در اولین روز طلوع دعوت اسلامی در مکه نقش بزرگی ایفاء می‌نمودند. همان طور پس از استقرار دولت در مدینه نیز نقش خود را داشتند و در کار دعوت سهیم و برای همسران شان بهترین پشتوانه و تکیه‌گاه بودند. حتی در راه دعوت اسلامی شکنجه‌های بسیاری را متحمل می‌شدند، به حدی که به الگوهای تبدیل شدند که تاکنون به آنان اقتداء صورت می‌گیرد. مانند ام المؤمنین خدیجه بنت خویلد، رضی الله عنها، که از همان لحظه‌های اول دعوت اسلامی رسول الله صلی الله علیه و سلم کمک و تکیه‌گاه ایشان قرار گرفت. از جمله سمیه بنت خیاط، اولین شهید در اسلام. هم‌چنین اسماء بنت ابوبکر، ام عماره و ام منیع که هر دو در بیعت دوم عقبه همراه با مردان با رسول الله صلی الله علیه و سلم بیعت کردند؛ بیعتی که برای جنگ و نبرد بود.

در خلافت عمر بن الخطاب زنی طور علنی در حضور جمع برخاست و عمر رضی الله عنه را محاسبه کرد؛ هنگامی که وی خواست مهریه را تعیین کند. همانطور زنی بنام الشفاء کار سیاسی مجاز برایش را در عهد عمر رضی الله عنه انجام داده و به

عنوان قاضی و شهردار وی منصوب شد. رسول الله صلی الله علیه وسلم در هنگام صلح حدیبیه همراه ام سلمه مشوره کرده و طبق نظر وی عمل کرد. از جمله صحابیه فاطمه بنت قیس رضی الله عنها، که در انتخاب نامزدهای خلافت پس از عمر بن الخطاب، رضی الله تعالی عنه با وی مشورت شد. تمام این‌ها در اوایل اسلام و آغاز دعوت و در دوران ضعف اسلام بود. حال موقعیت سیاسی زنان در اوج قدرت اسلام چطور خواهد بود؟ که صحبت در این باره به طول انجامیده و ادامه پیدا خواهد کرد.

بزرگ‌ترین نقش سیاسی زنان در هر زمان و مکانی تربیت فرزندان‌شان به عنوان رهبرانی بزرگ و فاتحانی بود که همواره تاریخ رشادت‌های‌شان را باخود خواهد داشت؛ کسانی که دعوت اسلامی را به دنیا حمل و الله سبحانه و تعالی را از خویش راضی ساختند، بسان مادر محمد فاتح که پسرش را تا دیواره‌های قسطنطنیه همراهی کرد و به او می‌گفت: تو فاتح این شهر هستی و چنان بود که وی فاتح این شهر شد.

این نقشی است که غرب از آن ترسیده و شب و روز سعی در انحراف زنان مسلمان دارد، تا بدین وسیله وجود و بقای خود را ضمانت کند. ای بارالها! هرچه زود چشم مان را به دولت اسلامی روشن بساز، دولت خلافت راشده دوم بر منهج نبوت! ای بارالها! برای ما زندگی با عزت و کرامت زیر سایه احکام اسلام نصیب بگردان! اللهم آمین!

نویسنده: رولا صلاح - سرزمین مبارک (فلسطین)

مترجم: علی مطمئن